

Náruč planejch růží - Martinová, Věra

ŠEDEJ ZIMNÍ DEN, KDY PSA BYS NEVYHNAL,
JEN PTÁCI PLUJÍ POD TÍHOU OBLAKŮ,
KAPKY PO SKLECH KANOU A ZPÍVAJ PÍSEŇ
ZNÁMOU O JEDNÝ NOCI PLNÝ ZÁZRAKŮ.

NOC BYLA PLNÁ TÓNŮ A VESELÍ A PŘÁNÍ,
AŽ ZDÁLO SE, ŽE NIKDY NESKONČÍ,
JENŽE ŠTĚSTÍ VÍ, KDE HRANICE MÁ SVÝ
A NENÍ ČLOVĚK, CO MU POROUČÍ.

R. : PLNÁ NÁRUČ PLANEJCH RŮŽÍ,
KAŽDÝ RÁNO JEDNA USYCHÁ.
VÍM, KOLIK MI JICH ZBÝVÁ,
DEN ZA DNEM PLYNE A ČAS POSPÍCHÁ.

BYL SILNEJ A BYL KRÁSNEJ, MĚL VLASY ČERNOČERNÝ
A POHLED, KTEREJ SRDCE ROZPÁLÍ.
V TU NOC ŘEK, ŽE JE ŠTĚSTNEJ V MÝ BLÍZKOSTI
A STEJNÝ BYLY CITY V MOJÍ DUŠI NESTÁLÝ.

LETMEJ DOTEK, SLŮVKA NĚŽNÁ, JEHO HORKEJ DECH A SMÍCH, TO TEĎ PATŘILI JEN MNĚ, CO K TOMU ŘÍCT,
A PAK V DEN SVATEBNÍ, KDY ZVONY KOSTELNÍ,
JSOU SLYŠET V DÁLCE, ZNĚJÍ ČÍM DÁL VÍC.

R. : PLNÁ NÁRUČ PLANEJCH RŮŽÍ,
KAŽDÝ RÁNO JEDNA USYCHÁ.
VÍM, KOLIK MI JICH ZBÝVÁ,
DEN ZA DNEM PLYNE A ČAS POSPÍCHÁ.

DÁL UTÍKALA LÉTA A ZDÁLO SE,
ŽE ŠTĚSTÍ JE SPOKOJENÝ JENOM U NÁS DVOU.
JEDNOU NEVRÁTIL SE Z PRÁCE DOMŮ A JÁ S PŘEDTUCHOU
JSEM ČEKALA, AŽ STÍNY VYLEZOU.

TEĎ NÁRUČ PLANEJCH RŮŽÍ NENÍ K MÁNÍ,
JSOU JAKO TROUD A VÍTR UŽ JE SVÁL
NOC ZÁZRAKŮ I TÓNY ZVONŮ HASNOU, JEN JÁ U OKNA STÁLE ČEKÁM DÁL. JEN JÁ U OKNA STÁLE ČEKÁM DÁL.